

Sygn. akt **XX GC 378/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekr. sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w W. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt **XX GC 378/13**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 kwietnia 2013 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 130.835,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 175,21 zł od dnia 23 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.231,20 zł od dnia 23 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 129.429,23 zł od dnia 12 czerwca 2012r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 15 maja 2012r. sprzedał pozwanej spółce 31.300 m³ oleju napędowego za kwotę 164.429,23 zł brutto. Sprzedaż została objęta fakturą VAT nr (...), płaconą do 15 maja 2012r. Pozwana spółka spłaciła na rzecz powoda kwotę 35.000 zł. Pozwana stoi na stanowisku, że spłaciła całą brakującą kwotę, co potwierdzają dokumenty KW(...), KW(...), KW(...), KW(...) i KW(...). Pieniądze te nigdy nie wpłynęły do powodowej spółki, a ponadto przedstawione przez pozwaną pokwitowania wzbudziły wątpliwości co do prawdziwości znajdujących się na nich podpisów. Powodowa spółka kwestionuje twierdzenia pozwanej o rzekomo dokonanej spłacie zadłużenia gotówką do kasy spółki, ponieważ parafa podpisu, znajdująca się na dokumentach KW, a umieszczona na pieczęci (...) sp. z o.o. nie została złożona przez żadną z osób uprawnionych do reprezentacji spółki (pozew k. 4 – 6, pismo procesowe k. 46 – 47).

W odpowiedzi na pozew (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że należność z faktury VAT nr (...) spłacił w całości dokonując częściowych wpłat zarówno przelewami jak i gotówką. I tak w dniu 18 maja 2012 roku pozwana dokonała przelewem płatności 20.000 zł, w dniu 11 czerwca 2012 roku dokonała przelewem płatności kwoty 15.000 zł. Pozostała kwota została wypłacona gotówką z kasy pozwanej spółki na podstawie wystawionych dokumentów KW i przekazana P. K. (1) na mocy prawidłowo udzielonego pełnomocnictwa przez zarząd powodowej spółki (odpowiedź na pozew k. 53 – 55).

W replice na odpowiedź na pozew powód zakwestionował prawdziwość podpisów złożonych na dowodach wypłaty oraz podniósł, że zostały one złożone przez osobę niemającą upoważnienia do reprezentowania powodowej spółki. Powód zakwestionował udzielenie P. K. (1) pełnomocnictwa do odebrania gotówki przed dniem 24.04.2012r. Nadto, że dokument pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. został przygotowany wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Zaprzeczył odebraniu przez A. T. (1) pieniędzy od P. K. (1), kwestionując moc oświadczenia załączonego do odpowiedzi na pozew. Podniósł, że w oświadczeniu nie wskazano żadnej daty, kiedy przekazanie pieniędzy miało nastąpić. Zaprzeczył, aby dowody wypłaty zostały podpisane przez P. K. (1). W ocenie powoda pozwany nie wykazała faktu, że rzeczywiście doszło do wypłaty pieniędzy z kasy pozwanej (pismo przygotowawcze k. 102 – 103).

Strony postępowania konsekwentnie podtrzymywały swoje stanowiska procesowe. Strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w kwocie 18.808,60 zł według załączonego spisu kosztów (protokół rozprawy k. 293 – 294, spis kosztów k. 295 – 298).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. sprzedała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...).(…) m³ oleju napędowego za kwotę 164.429,23 zł brutto. W dniu 15 maja 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawiła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. fakturę VAT (...) na kwotę 164.429,23 zł z terminem płatności 15.05.2012r.

Dowód: faktura VAT (...) k. 26.

W dniu 18 maja 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wpłaciła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 20.000 zł tytułem częściowej spłaty faktury nr (...).

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego k. 67.

W dniu 11 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wpłaciła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 15.000 zł tytułem częściowej spłaty faktury nr (...).

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu krajowego k. 68.

W dniu 15 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. gotówką kwotę 15.000 zł tytułem zapłaty części należności wskazanej na fakturze (...). Wypłata została potwierdzona dowodem wypłaty KW(...). W imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. pieniądze odebrał P. K. (1) umocowany do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu przez zarząd (...) sp. z o.o. w osobie prezesa zarządu D. S. pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. P. K. (1) potwierdził odbiór gotówki własnoręcznym podpisem na dowodzie wypłaty oraz pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. D. S. udzielił P. K. (1) pełnomocnictwo za namową A. T. (1), współnika powodowej spółki.

Dowód: dowód wypłaty k. 30, k. 72, pełnomocnictwo k. 73, zeznanie świadków: D. S. k. 114 – 115, K. Z. k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14, B. G. k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14.

W dniu 20 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. gotówką kwotę 20.000 zł tytułem zapłaty części należności wskazanej na fakturze (...). Wyplata została potwierdzona dowodem wypłaty KW(...). W imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. pieniądze odebrał P. K. (1) umocowany do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu przez zarząd (...) sp. z o.o. w osobie prezesa zarządu D. S. pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. P. K. (1) potwierdził odbiór gotówki własnoręcznym podpisem na dowodzie wypłaty oraz pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: dowód wypłaty k. 31, k. 71, pełnomocnictwo k. 73, zeznanie świadków D. S. k. 114 – 115, K. Z. k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14, B. G. k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14.

W dniu 21 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. gotówką kwotę 5.000 zł tytułem zapłaty części należności wskazanej na fakturze (...). Wyplata została potwierdzona dowodem wypłaty KW(...). W imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. pieniądze odebrał P. K. (1) umocowany do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu przez zarząd (...) sp. z o.o. w osobie prezesa zarządu D. S. pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. P. K. (1) potwierdził odbiór gotówki własnoręcznym podpisem na dowodzie wypłaty oraz pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: dowód wypłaty k. 32, k. 70, pełnomocnictwo k. 73, zeznanie świadków D. S. k. 114 – 115, K. Z. k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14, B. G. k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14.

W dniu 28 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. gotówką kwotę 20.000 zł tytułem zapłaty części należności wskazanej na fakturze (...). Wyplata została potwierdzona dowodem wypłaty KW(...). W imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. pieniądze odebrał P. K. (1) umocowany do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu przez zarząd (...) sp. z o.o. w osobie prezesa zarządu D. S. pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. P. K. (1) potwierdził odbiór gotówki własnoręcznym podpisem na dowodzie wypłaty oraz pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: dowód wypłaty k. 33, k. 69, pełnomocnictwo k. 73, zeznanie świadków D. S. k. 114 – 115, K. Z. k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14, B. G. k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14.

W dniu 28 czerwca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. gotówką kwotę 69.429,23 zł tytułem dopłaty do faktury (...). Wyplata została potwierdzona dowodem wypłaty KW(...). W imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. pieniądze odebrał P. K. (1) umocowany do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu przez zarząd (...) sp. z o.o. w osobie prezesa zarządu D. S. pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. P. K. (1) potwierdził odbiór gotówki własnoręcznym podpisem na dowodzie wypłaty oraz pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

Dowód: dowód wypłaty k. 34, k. 70, pełnomocnictwo k. 73, zeznanie świadków D. S. k. 114 – 115, K. Z. k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14, B. G. k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14.

W dniu 16 lipca 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do zapłaty pozostałej z faktury VAT (...) kwoty 129.429,23 zł terminie 7 dni od dat otrzymania wezwania z należnymi odsetkami za zwłokę.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 27, potwierdzenie nadania k. 28.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zakwestionowała prawdziwość podpisów złożonych na dowodach wypłaty KW(...), KW(...), KW(...), KW(...), KW(...), wskazując, że istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa fałszowania dokumentów.

Dowód: pismo z dnia 3 sierpnia 2012 roku k. 29.

W dniu 10 sierpnia 2012 roku D. S. złożył pisemne oświadczenie, że nie pobierał zapłaty gotówką w kasie firmy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. za fakturę nr (...) z dnia 15.05.2012r. na kwotę 164.429,23 zł. D. S. podpisał oświadczenie z dnia 10 sierpnia 2012 roku pod wpływem gróźb kierowanych przez M. S.. M. S. groził D. S., że jeżeli odmówi podpisania oświadczenie sam będzie musiał zwrócić pieniądze na rzecz spółki oraz, że „rozwali mu dechą głowę”.

Dowód: oświadczenie k. 35 – 36, zeznanie świadków D. S. k. 115, k. 117, A. T. (1) k. 227, przesłuchanie powoda k. 292, k. 295.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 7 listopada 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 137.566,23 zł, na którą składa się należność główna w kwocie 129.429,23 zł z faktury (...) oraz odsetki w kwocie 8.137 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 37 – 38.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformowała, że faktura VAT nr (...) została w całości uregulowana poprzez dokonanie częściowych wpłat w formach przelewu i gotówki.

Dowód: pisma k. 39 – 41.

P. K. (1) złożył przed notariuszem R. S. prowadzącym Kancelarię Notarialną w C. pisemne oświadczenie, że będąc upoważnionym przez prezesa zarządu (...) sp. z o.o. otrzymał gotówkę w wysokości wskazanej na dowodach wypłaty o numerach KW(...) z dnia 15.06.2012r., KW(...) z dnia 20.06.2012r., KW(...) z dnia 21.06.2012r., KW(...) z dnia 28.06.2012r., KW(...) z dnia 28.06.2012r. tytułem zapłaty za fakturę nr (...) z dnia 15.05.2012r. pobraną z kasy spółki (...) sp. z o.o. na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa i przekazał ją A. T. (1) – (...) sp. z o.o.

Dowód: oświadczenie k. 74 – 75.

W dniu 10 grudnia 2013 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą W. złożyła w Prokuraturze Rejonowej Szczecin – Zachód w S. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przez D. S. przestępstwa polegającego na zaborze w celu przywłaszczenia środków pieniężnych na łączną kwotę 42.500 zł i działania tym samym na szkodę spółki (...) sp. z o.o.

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 104 – 105, protokół przesłuchania świadka k. 119 – 121, zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia k. 122.

Na mocy postanowienia z dnia 4 sierpnia 2015r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt 1 Ds. (...)Prokurator Prokuratury Rejonowej Szczecin – Zachód w S. postawił D. S. zarzut wypłacenia na swoją rzecz z rachunków bankowych należących do spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 46.500 zł.

Dowód: postanowienie k. 290.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd Okręgowy na podstawie wskazanych powyżej odpisów dokumentów, zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i przesłuchania powoda oraz faktów stwierdzonych przez stronę powodową i potwierdzonych, jako zgodne z prawdą, przez stronę pozwaną w toku postępowania (art. 229 k.p.c. stanowi, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności ze stanem rzeczywistym). Okoliczności faktyczne w niniejszej sprawie zostały potwierdzone środkami dowodowymi w postaci dokumentów załączonych do akt sprawy. Ich prawdziwość i rzetelność nie została skutecznie zakwestionowana przez stronę powodową.

Sąd pominął dowód z dokumentów w postaci akt rejestrowych powodowej spółki (...) sp. z o.o. o sygn. WA.XII NS-REJ.KRS/(...) oraz ze znajdujących się w aktach rejestrowych wzorów podpisów obecnych i wcześniejszych członków zarządu powodowej spółki na okoliczność ustalenia podpisu osób uprawnionych do reprezentowania powodowej spółki w czerwcu 2012r. (wniosek k. 5) z uwagi na regulację § 146 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2015r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2015, poz. 925), który stanowi, że akta rejestrowe są przechowywane we właściwym sądzie rejestrowym i nie mogą być wyносzone poza miejsce ich przechowywania, z wyjątkiem przypadku przesłania akt lub ich części sądowi odwoławczemu w razie wniesienia środka odwoławczego. Wraz ze środkiem odwoławczym należy przesłać akta sprawy, której dotyczy, a pozostałą część akt rejestrowych tylko wtedy, gdy jest ona niezbędna do rozpoznania tego środka. W toku postępowania profesjonalny pełnomocnik powoda nie wskazał kart akt rejestrowych, z których miałby zostać przeprowadzony dowód w toku niniejszego postępowania. Akta rejestrowe powodowej spółki nie mogły być dołączone w całości do niniejszej sprawy, a Sąd nie mógł przeprowadzić dowodu wzorów podpisów obecnych i wcześniejszych członków zarządu powodowej spółki.

Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii na okoliczność ustalenia czy podpisy złożone w imieniu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. znajdujące się na potwierdzeniach wypłaty nr KW(...), KW(...), KW(...), KW(...) i KW(...) pochodzą od osób uprawnionych do reprezentacji spółki oraz na okoliczność niezłożenia podpisu na dowodach wypłaty przez P. K. (1) (wniosek k. 5, k. 102v), albowiem powód na rozprawie w dniu 2 czerwca 2015 roku cofnął wniosek dowody (protokół rozprawy k.273, k. 275).

Sąd nie znalazł powodów by kwestionować prawdziwość zeznań świadków D. S. (k. 114 – 115), K. Z. (k. 37 – 38 akt o sygn. V GCps 31/14), B. G. (k. 54 – 55 akt o sygn. V GCps 31/14), albowiem w toku niniejszego postępowania strony nie powołały dowodów przeciwnych, które mogłyby je podważać. Świadkowie jako osoby obce dla stron nie są bezpośrednio zainteresowani wynikiem niniejszego postępowania, nie mieli zatem powodów by składać nieprawdziwe zeznania korzystne dla którejkolwiek ze stron niniejszego postępowania i narażać się na odpowiedzialność karną w trybie art. 233 k.k. Świadkowie obiektywnie zrelacjonowali przebieg zdarzeń, w których bezpośrednio uczestniczyli.

Zeznania świadka A. T. (2) (k. 226 – 229) nie stanowią najistotniejszego materiału dowodowego w sprawie, albowiem są one w znacznej części sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Twierdzenie świadka, jakoby pozwana spółka nie zapłaciła całej ceny sprzedaży w ocenie Sądu jest niewiarygodne. Przede wszystkim powód nie powołał środków dowodowych, które potwierdziłyby prawdziwość twierdzenia świadka. W szczególności powód nie przedstawił dowodu z dokumentu, w którym pozwany zobowiązał się do zapłaty końcowego rozliczenia faktury VAT (...), na istnienie którego wskazał świadek w swoich zeznaniach. Na ocenę wiarygodności zeznań miała wpływ okoliczność, że świadek jak współnik powodowej spółki bezpośrednio zainteresowany wynikiem niniejszego postępowania i korzystnym dla strony powodowej rozstrzygnięciem. W ocenie Sądu treść zeznań świadka, w szczególności w zakresie kategorycznego stwierdzenia, że pozwany nie zapłacił całej ceny sprzedaży, a świadek ani powodowa spółka nigdy nie otrzymała kwot pieniędzy wskazanych na dokumentach KW, nie znalazła potwierdzenia w zeznaniach pozostałych świadków. Nie uszło uwadze Sądu, że świadek potwierdził prawdziwość zeznań złożonych przez świadka D. S. w kwestii braku bezpośredniego przyjęcia przez D. S. należności wynikających z zapłaty za fakturę VAT (...).

Sąd pominął dowód z zeznań świadka P. K. (1) na okoliczność otrzymania gotówki na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez prezesa spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (wniosek k. 54, postanowienie k. 291, k. 294). Wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań tego świadka został zgłoszony przez stronę pozwaną. Świadek nie stawiał się na wezwania Sądu ani w S., ani w W.. Zarządzeniem z 2 czerwca 2015 roku (k. 274) pełnomocnika pozwanego została zobowiązana do wskazania prawidłowego adresu świadka P. K. (1), pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań. Zarządzenie to nie zostało wykonane do terminu kolejnej rozprawy, na której pełnomocnik pozwanego oświadczyła, że nie udało się ustalić adresu ww. świadka. W tych okolicznościach postanowieniem z 22 września 2015 roku (k. 291) Sąd pominął wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka P. K. (1).

Sąd nie kwestionuje prawdziwości wyjaśnień strony powodowej. Niemniej jednak Sąd miał na uwadze, że prezes zarządu powodowej spółki zapoznał się z dokumentacją finansową spółki dopiero w czerwcu 2012r., kiedy został współnikiem spółki. Przedstawiciel powoda nie posiadał wiedzy w zakresie działań podejmowanych przez zarząd powodowej spółki przed czerwcem 2012r., w tym w szczególności w zakresie udzielanych pełnomocnictw. Twierdzenie prezesa powoda o braku udzielenia P. K. (1) pełnomocnictwa oparte wyłącznie na dokumentacji zgromadzonej przez powoda jest sprzeczne z treścią pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. Okoliczność nieposiadania przez powoda we własnych dokumentach odpisu pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. nie determinuje stwierdzenia, że pełnomocnictwo takie nie zostało udzielone, jak również że zostało ono sporządzone wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, że twierdzenia przedstawiciela powoda w kwestii sfalszowania dowodów wypłaty KW oparte są wyłącznie na przypuszczeniach prezesa powodowej spółki. Strona powodowa kwestionując prawdziwość dowodów wypłaty nie podważył ich prawdziwości w toku niniejszego postępowania poprzez powołanie dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii celem wykazania złożenia podpisu przez osobę nieumocowaną do działania w imieniu powoda oraz posłużenia się pieczęcią inną niż obowiązująca w powoda. Nie uszło uwadze Sądu, że do czerwca 2012r. powodowa spółka posługiwała się dwoma pieczęciami, co potwierdził jej przedstawiciel.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu w całości.

Zasadność roszczenia powoda należy ocenić na gruncie przepisów kodeksu cywilnego regulujących umowę sprzedaży. Zgodnie z regulacją art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W toku postępowania strony zgodnie przyznały, że łączyła je umowa sprzedaży, na mocy której w dniu 15 maja 2012r. powód sprzedał pozwanemu 31.300 m³ oleju napędowego za kwotę 164.429,23 zł brutto, co zostało potwierdzone fakturą VAT (...).

Faktura jest dokumentem o charakterze podatkowym, rozliczeniowo księgowym. Jest wystawiana w związku z zawarciem określonej transakcji sprzedaży lub usługi na podstawie tej transakcji. Podstawą wystawienia faktury może być zarówno umowa pisemna jak i ustna. Jeżeli faktura jest wystawiona na podstawie umowy to zapisy w jej treści winne być konsekwencją i odzwierciedleniem postanowień tej umowy, zaś zapisy odbiegające od treści umowy nie mają żadnego wpływu na ocenę rzeczywistej, faktycznej treści umowy stanowiącej podstawę wystawienia faktury. Priorytet ma bowiem zawsze umowa cywilno prawna, na podstawie której faktura jest wystawiona, faktura jest więc jedynie podatkową konsekwencją zawarcia przez strony określonej umowy.

Bezspornym była również okoliczność zapłaty przez pozwanego części ceny sprzedaży w kwocie 35.000 zł za pośrednictwem rozliczeń bezgotówkowych - przelewów bankowych. Kwestią sporną było natomiast uregulowanie przez pozwanego całej ceny sprzedaży w formie gotówkowej, co miały potwierdzać załączone do odpowiedzi na pozew dowody wypłaty z kasy pozwanej spółki. W toku procesu powód zakwestionował prawdziwość dokumentu pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r., prawdziwość podpisów P. K. (1) złożonych na dowodach wypłaty KW(...) z dnia 15.06.2012r., KW(...) z dnia 20.06.2012r., KW(...) z dnia 21.06.2012r., KW(...) z dnia 28.06.2012r., KW(...) z dnia 28.06.2012r., prawdziwość pieczęci o treści (...) Sp. z o.o. Al. (...) (...) (...), (...) (...), NIP: (...) złożonych na wskazanych dowodach wypłaty, jak również moc dowodową oświadczenia złożonego przed notariuszem przez P. K. (1).

Zgodnie z regulacją art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokumenty prywatne korzystają z domniemania autentyczności (prawdziwości). Domniemanie to oznacza, że z samego faktu przedłożenia dokumentu należy wywieść wniosek o jego pochodzeniu od osoby, który na dokumencie figuruje jako jego wystawca. Dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich oświadczeń, a więc każda osoba mająca w tym interes prawny może stwierdzić i dowodzić, że treść złożonych oświadczeń nie odpowiada stanowi rzeczywistemu (wyrok Sądu Najwyższego

z dnia 28.2.2007r., V CSK 441/06, Legalis; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15.4.1982r., III CRN 65/82, Legalis).

Podpis złożony na dokumencie prywatnym powinien być własnoręczny, nosić cechy indywidualne o charakterze powtarzalnym, które utrudniają jego podrobienie, ale jednocześnie pozwalają odróżnić dany podpis od innych. Za ważny podpis uważa się nie tylko podpis imieniem i nazwiskiem lub podpis samym nazwiskiem, lecz także skrót podpisu ("podpis nieczytelny"), którego wystawca zwykle używa przy podpisywaniu dokumentów i który jest "godłem" jego podpisu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28.4.1973r., III CZP 78/72, OSNCPiUS 1973, Nr 12, poz. 207). Podpis nieczytelny powinien być jednak złożony w formie zwykle używanej przez wystawcę (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30.12.1993r., III CZP 146/93, OSNCPiUS 1994, Nr 5, poz. 94). Podpis powinien również stwarzać możliwość jego odczytania każdemu, komu znane jest nazwisko podpisującego się na dokumencie. Powyższy wymóg koreluje z treścią komentowanego przepisu. Skoro bowiem dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, to sama treść dokumentu musi pozwalać na ustalenie osoby wystawcy.

Domniemanie autentyczności może zostać obalone przez skuteczne przeprowadzenie dowodu przeciwności (dowodu przeciwko wnioskowi domniemania), przy czym ciężar tego dowodu spoczywa na stronie zaprzeczającej (art. 253 zd. 1 k.p.c.). Strona ta, chcąc zadośćuczynić spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu, powinna zatem wykazać, że przedłożony sądowi dokument prywatny jest nieprawdziwy. Powyższa reguła znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy dokument ten pochodzi od strony zaprzeczającej jego prawdziwości. Jeżeli spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, a więc od strony przeciwnej lub od osoby trzeciej, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać (art. 253 zd. 2 k.p.c.). Zaprzeczenie prawdziwości dokumentu może przybrać postać zarzutu sfalszowania dokumentu w całości lub części, poprzez jego przerobienie lub podrobienie.

Dokument pełnomocnictwa datowany 02.04.2012r. udzielonego P. K. (1) do odbioru gotówki tytułem zapłaty należności względem powoda, jak również pieczęć złożona na dokumentach wypłaty oraz podpisy pełnomocnika powodowej spółki pochodzą od powoda, zatem na powodzie na mocy art. 253 zd. 1 k.p.c. spoczywał ciężar wykazania, że dokumenty te nie pochodziły od powoda i nie zostały podpisane w jego imieniu. W toku postępowania powód nie powołał dowodów podważających autentyczność dokumentu prywatnego w postaci pełnomocnictwa, jak również dowodów podważających prawdziwość pieczęci i podpisu złożonego w imieniu powoda na dowodach wypłaty. Zgodnie z regulacją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, zaś Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Z uwagi na wolę ustawodawcy wyrażoną w art. 232 k.p.c. należy przyjąć, że strona postępowania ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Ciężar ten jest ciężarem procesowym i spoczywa na stronach postępowania. Taka interpretacja art. 232 k.p.c., jest zgodna ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. (I CKU 45/96, OSNC 1997/6 – 7/76). W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, iż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Należy podkreślić, iż art. 232 k.p.c. zdanie drugie stanowi istotny wyjątek od zasady kontryktoryjności i wynikającego z niej ciężaru dostarczenia dowodów przez strony, dlatego sąd powinien traktować dopuszczenie dowodu z urzędu jako środek ostateczny, w sytuacji, gdy nie może w inny sposób przeciwstawić się niebezpieczeństwu nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Przeprowadzenie konkretnego dowodu przez sąd z reguły jest korzystne dla jednej ze stron, co może prowadzić do naruszenia zasady równości, a przed wszystkim do podważenia zaufania do sądu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie powołał żadnego środka dowodowego celem wykazania daty sporządzenia

dokumentu pełnomocnictwa. W szczególności powód nie powołał dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia daty sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa oraz daty opatrzenia dokumentu podpisem prezesa zarządu powodowej spółki. Kwestionując prawdziwość podpisów złożonych przez P. K. (1) na dowodach wypłaty powód zasadnie powołał dowód z opinii biegłego z zakresu grafologii celem ustalenia czy podpisy te zostały rzeczywiście osobiście nakreślone przez pełnomocnika powodowej spółki. Ostatecznie jednak powód cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii, jak również nie przedłożył wzoru podpisu P. K. (1) ani nie wskazał, gdzie ewentualnie mogą znajdować się dokumenty opatrzone jego podpisem. Brak materiału porównawczego uniemożliwił ewentualne porównanie podpisów P. K. (1) lub też przeprowadzenie dowodu na okoliczność ustalenia ich podrobienia lub autentyczności. Powód nie wykazał również, że nigdy nie posługiwał się pieczęcią widniejącą na dowodach wypłaty. Powód nie przedłożył wzorów pieczęci, jakimi posługiwał się w okresie funkcjonowania spółki na rynku. Ponadto przesłuchiwany przedstawiciel powoda potwierdził, że do czerwca 2012r. powodowa spółka posługiwała się dwiema pieczęciami. Powód nie wskazał jakie były cechy charakterystyczne obu pieczęci. Nie wykazał również, aby pieczęć złożona na dowodach wypłaty nie była jedną z pieczęci powodowej spółki.

Powód nie obalił również domniemania autentyczności i zgodności z prawdą dokumentu urzędowego w postaci oświadczenia P. K. (1) złożonego przed notariuszem. Ustawodawca przyznaje dokumentom sporządzonym przez notariusza z czynności notarialnych charakter dokumentów urzędowych. Art. 244 § 1 k.p.c. stanowi, że dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Dokumenty urzędowe korzystają z domniemania autentyczności (prawdziwości). Domniemanie to oznacza, że z samego faktu przedłożenia dokumentu należy wywieść wniosek o jego pochodzeniu od osoby lub organu, który na dokumencie figuruje jako jego wystawca. Poza domniemaniem autentyczności dokumenty urzędowe korzystają także z domniemania zgodności treści dokumentu z prawdą. Domniemanie to nakazuje uznać za zgodne z prawdą to, co w sposób urzędowy zostało w dokumencie zaświadczone. Dla wyprowadzenia wniosków o zgodności treści dokumentu urzędowego z prawdą wystarczające jest samo przedłożenie dokumentu spełniającego wymogi stawiane przez ustawę dokumentowi urzędowemu przez stronę. Na powodzie na mocy art. 252 k.p.c. spoczywał ciężar udowodnienia, że zawarte w dokumencie oświadczenie organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą. Powód powinien zatem powołać środki dowodowe, na podstawie których Sąd doszedłby do przekonania, że złożone przed notariuszem oświadczenie P. K. (1) jest niezgodne z prawdą. Pomimo sformułowania zarzutu nieprawdziwości oświadczenia złożonego przed notariuszem powód nie powołał środków dowodowych podważających autentyczność i zgodność dokumentu urzędowego z prawdą.

Reasumując należy stwierdzić, że w toku niniejszego postępowania powód nie obalił domniemania autentyczności dokumentów prywatnych w postaci pełnomocnictwa z dnia 02.04.2012r. oraz dowodów wypłaty, a ściśle ujmując autentyczności podpisu złożonego na nich w imieniu powoda i jego firmowej pieczęci. Powód nie wykazał również nieprawdziwości treści oświadczenia złożonego przed P. K. (2) przez notariuszem.

Niezależnie od powyższego, należy mieć na uwadze, że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że osobą, która w imieniu powoda pobrała gotówkę z kasy pozwanej spółki, składając podpis na dowodach KW był właśnie P. K. (1). Wynika to jednoznacznie z zeznań świadków B. G. i K. Z.. Świadek K. Z. wskazała, gotówkę z kasy pozwanej spółki podjął P. K. (1) na podstawie pełnomocnictwa podpisanego przez D. S.; P. K. przedstawił dowód osobisty i pełnomocnictwo do odbioru gotówki (k. 37 akt V GCps 31/14). Analogiczne okoliczności wskazała w swoich zeznaniach świadek B. G., Ona również wskazała, że gotówka została pobrana przez P. K. (1) na podstawie posiadanego przez niego pełnomocnictwa. Podkreślenia wymaga – że jak wynika z zeznań świadka – znała ona P. K. (1), jak również D. S.. B. G. prowadziła z nimi negocjacje handlowe(k. 55 akt V GCps 31/14).

Istotną okolicznością w niniejszej sprawie jest również to, że poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje, że dacie udzielenia pełnomocnictwa P. K. (1) D. S. był członkiem zarządu powoda upoważnionym do jednoosobowej reprezentacji.

Mając na uwadze powyższe i uznając autentyczność dowodów wypłaty potwierdzających okoliczność wypłaty gotówki przez pozwanego celem uregulowania całej ceny sprzedaży, autentyczność pełnomocnictwa udzielonego przez powoda P. K. (1) oraz prawdziwości oświadczenia P. K. (1) w przedmiocie przekazania ceny sprzedaży powodowej spółce pozwany wykazał niezasadność roszczenia zgłoszonego przez powoda. Na podstawie ważnego pełnomocnictwa P. K. (1) odebrał od pozwanego w imieniu powoda cenę sprzedaży w pełnej wysokości. Oznacza to, że pozwana spółka dokonała zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie. W związku z tym nie mają żadnego znaczenia podnoszone przez powoda okoliczności dotyczące tego, że gotówka pobrana przez P. K. (1) nie dotarła do kasy powodowej spółki. Mogą one mieć znaczenia dla ustalenia odpowiedzialności wobec powoda osób, które gotówki do kasy nie zwróciły.

Mając na uwadze powyższe, powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 2 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu); do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego. Koszty celowej obrony pozwanego stanowiły koszty sądowe w kwocie 287 zł ustalone postanowieniem z dnia 25.04.2014r. (postanowienie k. 127 – 130) zmienionym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17.12.2014r. (postanowienie k. 245 – 249).

SSO Agnieszka Baran